Müslümanların Dinini
Laiklerin Dininden Ayıran

DÖRT ESAS

Allame Şeyh Ali El-Hudayr

Müslümanların Dinini
Laiklerin Dininden Ayıran

DÖRT ESAS

Allame Şeyh Ali El-Hudayr

HAMD alemlerin Rabbi olan Allah'a; salat ve selam Nebilerin ve Rasullerin efendisi Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve ashabına olsun. Bundan sonra…

Bu, yüce diniyle yeni put ve modern şirk olan çeşitli şekillerdeki Laiklik[1] arasındaki farkı anlaması için Müslüman'a hitaben bazı esasları içeren kısa bir risaledir. Amaç Müslüman'ı ondan uzak tutmak, ondan beri olmak, onları tekfir etmek, onlara karşı düşmanlık beslemek, onlara buğzetmek ve onlara karşı cihad etmektir. Velev ki onlar düşünürler, akademisyenler, siyasetçiler, yöneticiler, gazeteciler, sanatçılar, devlet temsilcileri veya teoriler, hükümetler, sistemler vesaire olsa da…

Dört esas şunlardır:

Birinci Esas: Rasulullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) kendilerine gönderilmiş olduğu müşrikler Allah'ın Rububiyetini kabul ediyorlardı. Allah Teala şöyle buyurdu:

De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulakların ve

[1] Editörün notu: Laiklik daha geniş anlamda Liberalizm olarak ifade edilir.

FECR MEDYA

> gözlerin sahibi kimdir? Kimdir ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkartan? İşleri çekip çeviren/yöneten kimdir?", "Allah'tır." diyecekler. De ki: "Öyleyse korkup sakınmaz mısınız?" (Yûnus, 31)

Yine Allah Teala şöyle buyurdu:

> De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin) yer ve içindekiler kime aittir?" "Allah'a aittir." diyecekler... De ki: "Öğüt almaz mısınız?" De ki: "Yedi göğün ve büyük arşın Rabbi kimdir?" "Allah" diyecekler... De ki: "Korkup sakınmaz mısınız?" De ki: "Her şeyin mülkünü/yönetimini elinde bulunduran kim? O her şeyi koruyup himaye ederken, kendisine karşı kimsenin himaye edilemeyeceği kimdir? Şayet biliyorsanız (söyleyin kimdir o)?" "Allah" diyecekler... De ki: "Nasıl oluyor da böyle büyüleniyor (şirkle aldanıp hakka karşı geliyorsunuz)?" (Mü'minûn, 84-89)

Yine Allah Teala şöyle buyurdu:

> Onların birçoğu Allah'a şirk koşmadan iman etmezler. (Yûsuf, 106)

Buna rağmen Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) onlara karşı savaşmış ve onları kafirler olarak adlandırmıştır. Rububiyet inançları onları İslam dinine sokmamıştır. Keza Laikler de -aşırı olanları hariç- Allah'ın Rububiyetini kabul etmektedir. Onlar da birtakım ibadetler yapmakta ancak bu onları İslam'a sokmamaktadır. Aşırılara gelince onlar o kadar kötüdür ki hiçbir İlahın veya Rabbin olmadığını ve hayatın sadece maddeden ibaret olduğunu iddia ederler.[2]

---

[2] Editörün notu: Laikler/Liberaller aslında birçok nesneyi -insanlar veya kendileri veya yasalar vs.- İlahlar ve Rabler edinmiştir. O da diğer dinler gibi içinde çeşitli mezhepleri barındıran bir dindir.

الفجر
FECR MEDYA

İkinci Esas: Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) anlaşmazlıklarında ve diğer zamanlarda kendisiyle aralarında hüküm verdikleri çeşitli yasaları ve insan yapımı kanunları olan bir kavme gelmiştir. Aynı zamanda takip edegeldikleri cahiliye adetleri de vardı. Onlar Allah'ın hükmünü ve hidayetini kabul etmediler. Bundan dolayı Allah ve Rasulü onların küfrünü ilan etti, onlarla savaştı ve onları İslam dairesine sokmadı. Onların yasalarından biri de Allah Teala'nın şu kavlinde geçmektedir:

> Allah'ın adının anılmadığı (hayvanlardan) yemeyin. (Çünkü) o kesin bir fısktır. Şüphesiz ki şeytanlar, sizinle tartışmaları için dostlarına (böylesi şüpheleri) vahyeder/fısıldar. Şayet onlara itaat edip (leş hayvanların helal olduğuna ve yenebileceğine inanırsanız) hiç şüphesiz müşriklerden olursunuz. (En'âm, 121)

Allah Teala yine Kureyş ve onları takip edenler hakkında şöyle buyurmuştur: "Yoksa, Allah'ın izin vermediği şeyleri, kendilerine dinden şeriat kılan/kanun yapan ortakları mı var?" (Şura, 21)
Laiklere gelince onların da aralarında çıkan anlaşmazlıklarda hükmetmesi için çeşitli yasaları, insan yapımı kanunları, uydurulmuş yerel, bölgesel veya uluslararası mahkemeleri vardır. Üstelik "medeniyet", "aydınlanma" ve "gelişmişlik" olarak adlandırarak takip ettikleri cahili adetleri vardır. Onlar Allah'ın hükmünü ve hidayetini kabul etmezler.

FECR MEDYA

Dolayısıyla onları tekfir etmekten ve onlardan beri olmaktan başka seçenek yoktur.

Üçüncü Esas: Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) dinden istediğini seçip alan bir kavme gelmiştir. Onlar zorluk zamanlarında Allah'a ibadet eder, sonra rahatlık zamanında da şirk koşarlardı.

Allah Teala şöyle buyurdu:

Gemiye bindikleri zaman, dini Allah'a halis kılarak (şirk koşmaksızın yalnızca) Allah'a dua ederler. Onları kurtarıp karaya çıkardığı zaman, (bir bakarsın ki) hemen şirk koşuvermişler. (Ankebût, 65)

Bunun gibi bazı şeyleri Allah'a, bazılarını da putlarına adıyorlardı. Allah Teala'nın kavlinde bu şöyle gelmiştir: "Sonra da zanlarınca: 'Bu Allah'ın, bu da ortaklarımızın hissesidir.' dediler."

Laiklere gelince onlar da sadece camide, Ramazan'da, evlilikte, boşanmada ve diğer bireysel meselelerde Allah'a ibadet ederler. Ancak bunların dışındaki meselelere gelince yasalarına ve sapık adetlerine dönerler.

FECR MEDYA

Dördüncü Esas: Rasulullah birçok farklı Rableri olan Müşriklere gelmiştir. Öyle ki onların arasında heykellere ve putlara ibadet edenler de Meleklere ibadet edenler de cinlere ibadet edenler de yıldızlara ibadet edenler de ateşe ibadet edenler de Meryem oğlu İsa'ya (*aleyhisselam*) ibadet edenler de Peygamberlere ibadet edenler de salihlere ibadet edenler de vardı. Onların küfür hükmünde ve onlara karşı savaşılmasında ise aralarında fark gözetilmemişti.

Onların (Laiklerin) da ibadet ettiği birçok nesne vardır ve onlar ibadet ettikleri şeye göre farklı gruplara ayrılır. Onlardan kimisi Amerikalılara, kimisi Avrupalılara, kimisi Ruslara, kimisi Yeni Dünya Düzeni'ne, kimisi yöneticilere, kimisi ideolojilere, kimisi milliyetçilik ve vatanseverliğe, kimisi de liderlere ve düşünürlere ibadet etmektedir.

Başka bir mesele:

Yukarıda bahsedilenler gibi zamanımızda başka bir sapıtmış grup türemiştir ve onlar Laiklerin köprüleri, kuyrukları ve uşaklarıdır. İşte onlar Modernistlerdir. Onlar iman ve tekfir konusunda aşırı Mürcie,

fıkıh konusunda da heves, arzu ve hadsizlik ehlidirler. Onlar mevcut vakıaya teslim olurlar ve zındıklardan oluncaya kadar taviz verirler.

Sonuç olarak:

Şeyh Abdurrahman bin Muhammed Ed-Devseri'nin (*rahimehullah*) sözlerini eklemek istiyoruz. Bildiğim kadarıyla o, Laiklik olarak adlandırılan bu yeni putu ve iğrenç çağdaş şirki ifşa eden ilk kişilerdendi. O, Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'ın (*rahimehullah*) "Keşfü'ş-Şübühat" kitabına yapmış olduğu şerhinin (ilk baskı, H. 1385) sonunda aynı Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'ın kendi zamanındaki şirki ortaya koyması gibi yeni putun ve çağdaş şirkin foyasını meydana çıkarmıştır.

Şeyh Abdurrahman Ed-Devseri demiştir ki Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab "Keşfü'ş-Şübühat" kitabında ölüden ve gaipten istemek, kabirleri kutsamak gibi şirk türlerini ele almıştır. Ardından cahilleri kandırmak için isim ve unvanlarla ortaya çıkan şirk türlerinden bahsetmiştir ki bunu ortaya atanlar da bunu amaçlamıştı. Sonra dedi ki onlar Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab ve destekçilerinin ikame etmiş olduğu saf sahih İslam'ın yükselişinden korkarak Yahudiler ve Mecusilerle dostluk kurdular.

Aynı zamanda onlar bize benzeyenlerden destekçiler toplamışlardır. Böylece ümmetin her bir parçasından cahilleri milliyetçilik sloganlarıyla galeyana getirmişlerdir. Ardından modern şirk, maddeye ve arzulara tapınmasıyla ve bireyi kutsamasıyla ortaya çıktı. Milliyetçilik ve vatanseverlik bahanesi altında İslam dünyasında ve özellikle de Arap dünyasında milliyetçi esasları, fikir ekolleri, aslında azap olan ama merhamet gibi süslü görünür başlıklarıyla yeni bir riddet ortaya çıktı.

Bu girişin ardından Şeyh Abdurrahman Ed-Devseri, Uluhiyet'in manası hakkında konuşmuştur. Onun asılları şunlardır:

1. İbadet edilen her şeyi inkar etmek
2. Her türlü ibadette ve hükmüne boyun eğmede Allah'ı birlemek

Bunun ardından ibadetin hakikati, Allah için sevme ve din düşmanlarına buğzetme hakkında konuşmuştur. Ardından İbrahim (*aleyhisselam*) Milleti'nin hakikati hakkında konuşmuştur. Sonra der ki bununla (İbrahim Milleti'ni bilmeyle) fark edersin ki kendini İslam'a nispet edenlerin çoğu aslında modern şirke, Batılı ilkelere ve onun materialist bakış açısına batmışlardır. Onlar milletin sınırlarını (hudud) Allah'ın sınırlarından üstün tutmuşlar ve kendilerine Allah ve Rasulü'nün hükmettiğine zıt yasaları ve kanunları seçme yetkisi vermişlerdir. Onlar kendilerini saptıranları -Arapçılık, milliyetçilik ve materialist bakış açılarından sevgi ve yüceltmeyle ibadet ettiklerini- takip etmişler ve onları Allah'ın yanında Rabler edinmişlerdir.

Ardından onlardan birinin sözüyle milletin Allah'ın yanında Rab olduğunu düşüneni zikretmiştir:

> Ülkeni herhangi bir dinin üstüne kur. Onun için orucunu aç ve sağır ol.

FECR MEDYA

Ve onlar ırk ve ülke mazeretiyle Allah'ın düşmanlarıyla dostluk kurmayı mübah görmüşler, Şeriat'ın uygulanmasını müfsid "kalkınma ve gelişme" mazeretiyle rafa kaldırmışlar ve bu sebeple her Tağut'a ibadet etmişlerdir. Onların batıl ilkelerinden bazıları şunlardır:

1. Dinin Allah için, ülkeninse herkes için olduğu esası
2. Dinin sadece kul ile Rabbi arasında olduğu ve hayatın diğer yönleriyle hiçbir ilişkisi olmadığı esası
3. Halkın iradesinin Allah'ın iradesinden olduğu esası

Ve sömürge okullarının mezunlarının bu ilke ve kavramları İslam milletinin farklı katmanlarında [zihinlerinde] sağlamca yerleştirdiklerini ve sömürgecilerin kültürlerini bize dayatmak için kullandıkları ilk araçların bu okullar olduğunu söyledi.

FECR MEDYA

Ardından dedi ki: **"Genç yaşlı, yönetimleri ve halklarıyla tüm Müslümanlara vacip olan bu modern şirke ve yeni puta karşı direnmektir."** (özetin sonu)

Allah Teala Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve ashabına salat ve selam eylesin.

FECR MEDYA

FECR MEDYA